

HET HOEDJE

UIT FLORENCE

Het publiek van den Amsterdamschen gemeentelijken schouwburg was voorbereid op het openingswerk van regisseur Joh. de Meester Jr. door een passage in het programma: „Men kan een stuk schrijven op verschillende manieren, met en zonder inhoud. Wij voor ons houden ook wel van een stevigen schotel, maar met dit mooie September-weer wilden wij u nu eens voorzetten dit toppunt van virtuoze Fransche kookkunst, het chef-d'oeuvre van den Franschen meester-kok Labiche, deze prachtommelet zonder eieren.”

Een ommelet zonder eieren was het zeker, deze veaudeville van Labiche. Inhoud is er niet in het kluchtige, oppervlakkige spel van den bruidegom, die op zijn huwelijksdag achter een hoed moet jagen, achtervolgd door een bruiloftsstoet in acht calessen. Er is ongetwijfeld komische kracht in de verschillende dwaze situaties, vooral in de pointe, dat de angstig gezochte hoed voortdurend in de nabijheid van den jager is, — maar er zijn stukken-zonder-inhoud welke spontaner tot een lach dwingen dan dit spel, dat dikwijls een dankbaar object is geweest voor dilettanten, zelfs voor enkelheeren-bezetting, en dat van deze bewerking alleen verschilt door de intrigue van echtgenooten, die minder toelaatbare paadjes bewandelen.

Zou dit, soms zelfs niet humoristische, niemendalletje onder veel anderer regie hopeloos gevallen zijn, is het hier en daar te onbeduidend voor een charge, toch was het debuut van Joh. de Meester in Amsterdam geen mislukking. In groteske charge toonde hij zich zelfs kunstenaar in wat bij anderen een speculeeren van minder hoogstaand gehalte zou zijn. Ook bij dit onbelangrijk dingske bleef Joh. de Meester niet beneden de verwachtingen, waarmede men dit seizoen van het Ver. Tooneel tegemoet zag; want is de kunst van het niemendallige een groote kunst en blijft *Het Hoedje* te onbeduidend voor een regie in deze richting, te grooter is het meesterschap wanneer men dan nog prachtige resul-

HET HOEDJE. Barones de Champigny (Gusta Chrispijn-Mulder) en Joh. Kaart Jr. als de bruidegom in het derde bedrijf.

taten bereikt: het tusschenscherm waarop de intrigue van het spel was geschilderd, de panopticum-tentoonstelling der bruiloftsgasten, de groteske decors, de heerlijk chargeerende gesticulatie van bijv. Tavernier (Rob Geraerds) en Achille de Rosabla. Joh. Kaart gaf zelden geestigen humor, Yvonne Dubois debuteerde als een lief provincie-bruidje op 't Leidsche plein, er was de bespottelijke dialoog tusschen Kaart en Frits v. Dijk (Beauperthuis) in het bibberende licht van een schijnwerper, er was het kostelijke buitenkind van Georgette Hagedoorn, er was de lakei van Hans Duval, er was vooral de allerdwaaste en daarom prachtige Achille de Rosabla van Paul Storm. Er was, ondanks onbeduidendheid en het verbaasd kijken door een deel van het publiek, de kunst van Joh. de Meester Jr. H. A.

HET HOEDJE. Het triomphantelijk einde, als de hoed eindelijk is gevonden. Van l. naar r. luitenant Tavernier (R. Geraerds), Beauperthuis (Fr. v. Dijk), Anaïs (Minny ten Hove) en Fadinard (Joh. Kaart).